

[Industri- og samordningsministeren]

Hertil kan jeg sige, at alle ved, at lukkeloven i dag ikke bliver overholdt i noget betydeligt omfang. Der er et betydeligt salg ved siden af og uden for tiderne af forskellige varer. Det kan man forholde sig forskelligt til. Jeg kan godt forstå, at man i sin prioritering af arbejdet i politiet har været nødt til en gang imellem at nedprioritere den slags sager – også på grund af de noget kringlede procedurer, der har været forbundet med det. Det har jeg fuld forståelse for. Det er i øvrigt justitsministeren, der skal redegøre og har redegjort for politiets prioriteringsopgaver.

Men når der nu er tale om ændringer, der går i retning af offentlig påtale i stedet for det noget mere kringlede system, og skærpede sanktioner, der betyder, at forretninger, der groft eller gentagne gange overtræder loven, kan blive udsat for temmelig betydelige straffe, så er der en ganske naturlig grund for justitsministeren til at gøre dette her.

Hr. Svend Aage Jensby spurgte også, til ære for hvem dette egentlig er sket. Og dér kan jeg roligt svare, at det er sket, om jeg så må sige, til ære for bl.a. den opfattelse – som jeg også troede man delte i den borgerlige lejr – at har man en lov, så skal den overholdes, uanset hvordan Folketinget nu har indrettet den lov.

Det andet, det er til ære for, er selvfølgelig, at der har været organisationer involveret i det, som har ønsket, at hvis reglen om kioskerne opdeling skulle gøres mindre dramatisk – hvad jeg personlig har stor sympati for og er glad for at man har fået gjort – så ville man til gengæld gerne sikre sig så meget, som man nu kunne, og som man kan sikre sig i denne verden, at der var øget opmærksomhed om, at lukkeloven altså også er en lov, og at så længe vi har sådan en, skal den altså også overholdes.

Det var den side af sagen.

Dernæst til hr. Tommy Dinesen, der rejste spørgsmålet om børnepasning:

Der er ingen som helst tvivl om, synes jeg, at når vi går i retning af det, vi kalder servicesamfundet – og det gør vi bl.a. med denne liberalisering af lukkeloven, og det ser jeg med stor sympati på – så vil det stille øgede krav rundt omkring i samfundet. Flere ordførere var under andenbehandlingen inde på, at den kollektive trafik skal køre på de tidspunkter, hvor folk har brug for det, og det samme gælder selvfølgelig børnepasning.

Hr. Tommy Dinesen ved selvfølgelig udmærket, at det er et kommunalt ansvarsområde, og jeg kan derfor sige, at kommunerne skal sørge for at stille de ting til rådighed, som deres borgere har behov for, inden for de rammer, de nu engang har. Men på regeringens vegne kan jeg sige, at vi i de forhandlinger, der kommer med kommunerne her til foråret – bl.a. om børnepakken – er indstillede på at gøre kommunerne opmærksomme på, at sådan en liberalisering af servicesamfundet naturligvis stiller krav om øgede børnepasningsmuligheder, og det kan jeg give et klart tilsagn om at vi gerne gør, for det er yderst sagligt begrundet.

Det sidste spørgsmål, jeg fik stillet, var fra fru Anne Birgitte Lundholt, der spurgte om en garanti i forhold til turismen. Jeg kan sige til fru Anne Birgitte Lundholt og til turistbranchen, at det er en ganske klar forudsætning i loven og i alle de spørgsmål og svar, der er udvekslet med Erhvervsudvalget, at der skal ske en hensyntagen både til lokale forhold, til sommerhusområder og til lokale begivenheder, hvor man kan fravige de ellers gældende butikstider. Så det mener jeg ligger så klart, som det overhovedet kan.

Må jeg så sige om lukkeloven generelt, at er der to, der står sammen om den lov, er der to, der er enige om den lov, så har de været svære at få øje på. Inden for alle organisationer, partier, institutioner, handlende og forbrugere er der næsten lige så mange opfattelser af det, som der er folk, og det gør selvfølgelig, at skal man lave en lukkelov, bliver det – således som alle ordførere jo også har været inde på – et kompromis, og så vil forskellige grupperinger igen forholde sig forskelligt til forskellige ændringsforslag. Derfor kan man komme i den situation, som jeg i hvert fald synes at jeg har været i i dag: at man en gang imellem – ikke mindst når man lytter til hr. Svend Erik Hovmand, når han er mest veltalende – spekulerer på, om det egentlig er den samme lov, vi taler om. Der blev talt om flere regler, besværliggørelse, snærende bånd, politistatsmetoder, og hvad ved jeg. Det er og bliver en liberalisering af lukkeloven! For det første er det en udvidelse af den daglige åbningstid, og det kan man ikke kalde en stramning; det er en liberalisering. Dernæst er det en udvidelse af muligheden for lange lørdage, og det kan man ikke kal-